

Halla där!

Elin Agnvall

- djurskyddshandläggare på Länsstyrelsen i Stockholms län

➤ **Elin Agnvall arbetar** på läsveterinärenheten. Hon är husdjursagronom i grunden och innan hon började arbeta på länsstyrelsen arbetade hon som djurskyddsinspektör i tre olika kommuner.

- Jag har jobbat i Vetlanda, Stockholm och Nynäshamns kommuner. Nynäshamn slogs ihop till ett kommunförbund med Haninge och Tyresö och jag arbetade där ett tag, sedan hamnade jag på länsstyrelsen. När djurskyddet skulle gå från kommunerna till länsstyrelserna var jag med på några fackliga möten som Naturvetarna hade.

Det var inte så mycket diskussioner innan, det flyttades bara. Grundtanken hos många som arbetar med djurskydd är att det är bra att ha tillsynen statligt. Men det fanns naturligtvis väldigt många olika åsikter där också. Min personliga uppfattning är att det är bra med statligt eftersom kommunen får problem när man ska kontrollera egna verksamheter.

Många diskussioner gällde rena arbetsförhållanden för personalen, som var man ska sitta någonstans.

- I Stockholm var man tydlig, alla skulle sitta på Länsstyrelsen. För vår del var det klart.

Andra alternativ som diskuterades var att sitta på kommunkontoren. Nu finns en massa olika lösningar i de olika länen i Sverige. En del län har ett kontor, eller så har man kontor på flera ställen, det vill säga lokalkontor. Men det finns de som utgår hemifrån som bara åker till huvudkontoret någon gång i veckan.

Det finns alltid problem när man rör runt i en organisation. Från början fungerade det väldigt varierande ute på kommunerna. Vissa kommuner fungerade det jättebra med och med andra inte alls. Den kritik som riktades mot djurskyddskontrollen gällde framför allt att det inte var likvärdigt över landet.

- Grundtanken med att lägga över kontrollen på staten var att göra det mer enhetligt. Sedan tar det ju alltid tid innan allt sätter sig. Här i Stockholm har vi klarat oss relativt bra om man jämför med andra delar av landet. Men det beror nog till största delen på att vi har en väldigt bra chef som har arbetat jättehårt på att det ska fungera.

era. Det problem som finns är annars som vanligt resurserna. Det finns diskussioner om hur de ska fördelas mellan länen. Så sett ligger inte Stockholm särskilt bra till. Det är knappt att vi klarar de anmälningar som kommer in och så verkar det se ut i de flesta län.

Kritik som förts ut i media strax efter övergången från kommunalt djurskydd till statligt ville påskina att kommunerna inte lämnat över arbetet på rätt sätt till länsstyrelserna. Jordbruksverket har frågat och fortsätter att fråga hur mycket personal man har som arbetar med djurskydd.

- Då svarade man ofta med den fördelning som personalen var tänkt att ha. Jag var till exempel anställd för att arbeta med 60 procent djurskydd och 40 procent miljöskydd. I praktiken hann jag aldrig med miljöskyddet utan arbetade 100 procent med djurskydd och hann knappt med det. Men det som syntes i statistiken var bara 60 procent. När de siffrorna sedan användes för att sätta budgeten var de redan för låga. Alla som arbetade med djurskydd ute i kommunerna jobbade i princip heltid med det även om det inte var det som stod på pappret. Det är min teori om varför man inte hinner med idag på länsstyrelserna. Man har beräknat budgeten på siffror som inte stämde överens med hur det var i kommunerna i praktiken.

Den senaste diskussionen när det gäller djurskyddet handlar om fördelningssnyckeln mellan länen. Som det verkar nu kommer det att förbli som det är under kommande år och så ska resursfördelningen ses över året därpå, alltså 2011.

- Det här är den information som vår chef har fört vidare till oss om vad vi har för resurser att röra oss med. Det är i princip det jag vet just nu.

Jordbruksverket har fått in uppgifter från kommunerna och från länen nu om hur det går och om hur resurserna ser ut. Den informationen fick verket in i somras.

Det arbete Elin Agnvall gör på länsstyrelsen idag är inte riktigt det samma som det hon gjorde när hon arbetade i kommunen.

- Jag gör tvärvillkorskontrollerna i övrigt

arbetar jag med förprovningar som även tidigare låg på länsstyrelsen. Det stora antalet handläggare jobbar med handläggningarna men det jobbar inte jag med.

Tvärvillkorsreglerna gäller i hela EU och är de regler som lantbrukare som får stöd ska följa. De flesta kraven ingår i vår svenska lagstiftning. De får inget stöd om de inte uppfyller lagstiftningen. Villkoren går på tvären och handlar om livsmedel, djurskydd och foder.

- Det handlar om djurskyddskontroller och det var det jag gjorde när jag arbetade på kommunen också. Förprovningarna handlar om att pröva nya stallar på ritningsstadiet så att man inte bygger in några djurskyddsproblem när de uppförs. Det är en uppgift som låg på länsstyrelsen innan också. Det handlar om att till exempel kornas utrymme ska ha vissa mått till exempel.

De argument och frågeställningar som fanns innan djurskyddskontrollen gick från kommunen till länsstyrelsen handlade mycket om lokalkännedom och om långa resvägar och liknande. I Norrland är det gigantiska avstånd att hantera. I Stockholms län har man två timmars enkel resa till "hörnen" på länet vilket då innebär att det kan gå åt fyra timmar bara till att åka under en arbetsdag. I Norrland går en mycket större del av tiden åt till att bara åka.

- För mig är det en jättestor skillnad att sitta på länsstyrelsen mot hur det var innan när jag arbetade på kommunen. Den stora fördelen är att här finns andra som gör samma sak som man själv. På kommunen satt man väldigt ensam. Kollegorna visste lite grand om vad man höll på med men inte särskilt mycket. Exakt hur det fungerar på andra länsstyrelser är jag inte helt insatt i men jag vet att det finns lösningar där man utgår hemifrån och har tjänstebil. Hur de upplever det vågar inte jag svara på. Här i Stockholm är det stora fördelar.

●
Cicci Wik